

[Knud Hansen.]

som Kulturbaner, og at man, da de blev bygget, ikke har regnet med, at de skulde kunne forrente sig; men det er lige saa givet, at man er gaaet ud fra, at disse Baners Indtægter skulde kunne bære Driftsudgifterne.

Det fremgaar tydeligt af de Love, vi har faaet i de sidste 30 Aar vedrørende Privatbaner. Det bestemmes i disse Love og i Banernes Vedtægter, i hvilken Udstrækning Staten skal have Del i det Overskud, der eventuelt kan blive. Derimod er der intet om, hvad der skal ske, hvis Privatbanerne giver Underskud. Det er aabenbart et Forhold, som man ikke har regnet med at skulle komme til at staa overfor. Men i de senere Aar har man ganske hensynsløst givet Koncessioner baade paa Lastautomobiler og paa Personautomobiler, som i stor Udstrækning har taget Trafik fra Banen. Udvalgets Medlemmer forstaar meget vel, at Befolkningen i en Egn, hvor der er en Jernbane, stritter imod, naar man vil nedlægge den.

Udvalget underkender heller ikke de Tilsagn, der er givet om, at man vil gøre noget for at skaffe disse Baner mere Trafik; men de Tilsagn, der faktisk kan gøres op, betyder alligevel for lidt i Sammenligning med de driftsmæssige Underskud, som Banerne giver. Jeg har spurgt hver af Deputationerne, om de kunde tænke sig, at de Kommuner, der er interesserede i Banerne, og som Deputationerne var Talsmænd for, vilde tage en Procentdel af Banernes Underskud; men paa saadanne Spørgsmaal har alle Deputationerne svaret nej. De Underskud, som Privatbanerne giver, maa de Kommuner, der har tegnet Andel i Banernes Anlæg, helt og holdent bære. De faar intet Tilskud. Jeg har i tidligere Aar flere Gange i dette høje Ting rejst Krav om, at Staten skulde tage Del i Privatbanernes Underskud i samme Forhold, som den har Del i Anlægget og Krav paa Andel i eventuelt Overskud — det vil for de fleste Privatbaner sige Halvdelen —, men et saadant Krav har ingen Tilslutning faaet hverken fra de skiftende Trafikministre eller fra de andre Partier. Trods denne Afvisning har Kommunerne i de Egne, hvor man har Privatbaner, naar en enkelt Bane undtages, indvilget i at bære hele Underskuddet; men de Kommuner, der er interesserede i de Baner, der her foreslaas nedlagt, har ikke villet tilbyde at bære blot en Del af Underskuddet.

Hvad Røde Kro—Bredebro-Banen angaar, bør man erindre, at det Forslag, som

daværende Trafikminister Slebsager fremsatte, gik ud paa, at Befolkningen skulde drive Banen, det vil sige, den skulde betale dens Driftsunderskud, men nu erklærer her de Folk, som repræsenterer de interesserede Kommuner, at disse vil slet ikke tage Del i Underskuddet. Udvalgets Flertal kan derfor, hverken hvad denne Bane angaar eller vedrørende nogle af de andre Baner, som foreslaas nedlagt, tiltræde noget af Mindretallets Forslag, men foreslaar, at Ministerens Forslag gennemføres i sin Helhed.

Ministerens har med Hensyn til Banen Frederikssund—Hvalsø—Ringsted lovet, at Nedlæggelsen først skal ske til 1. Oktober dette Aar. Vil man undgaa, at en Del flere urentable Baner nedlægges, maa Befolkningen i anderledes Grad, end Tilfældet er for Tiden, værne om Banerne og søge at tilføre dem Trafik. Jeg ser heller ikke rettere end, at saavel Statsbanerne som Privatbanerne maa overtage den Del af Rutebilerne, der nu opsuger en Del af den Trafik, man i sin Tid har regnet med skulde danne Basis for Banernes Anlæg. Jeg hilser derfor med Glæde, at Ministeren har lovet at tage Rutebil-loven op til Revision. Den dobbelte Trafikering, som Landet nu har i saa stor Udstrækning, er der ikke Raad til; der maa skaffes mere System i vort Trafikvæsen. I øvrigt ser jeg ikke rettere end, at det var rimeligt, at vi fik en Ordning, hvorefter de Egne, som har de underskudgivende Statsbaner, kom til at tage Del i disse Baners Underskud. Derved vilde de ogsaa faa en større Interesse for at bevare dem.

Paa Flertallets Vegne skal jeg derfor tillade mig at foreslaa ærede Medlemmer at stemme mod de af Mindretalletne stillede Ændringsforslag og for Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af Ministeren.

Fuglsang: Som vi har givet Udtryk i Betænkningen, og som jeg paa mit Partis Vegne udtalte ved dette Lovforslags første Behandling, er det vort principielle Synspunkt, at de Baner, der ikke udnyttes af Befolkningen i et rimeligt Omfang, bør nedlægges. Nu maa man imidlertid gøre sig klart, at gaar man først til at nedlægge de i Lovforslaget nævnte 5 Baner, er det ikke alene det første Skridt — det er som bekendt det første Skridt, som koster, om ikke andet saa Overvindelse —, men det er et Skridt, som naturligtvis maa følges af flere, dersom Udviklingen ikke paa en eller anden Maade ændres, hvad man i alt Fald ikke kan se i Øjeblikket. Dette fremgaar ogsaa tydeligt af Socialdemokratiets Ordførers Udtalelser.